

Naše MÁŇA zazářila!!!

V sobotu 5. září naši hasiči ve složení

Jiří Sáblík, Miloš Langpaul,

Bohumil Mokrý, František

Vencálek, Petr Sáblík,

Petr Štursa, Josef Halík

a Hana Neprašová

vyrazili na dalekou

cestu s naší nově

opravenou MÁŇOU do obce

Březník u Náměště nad Oslavou, kam jsme byli pozvaní

*na netradiční hasičské závody **O POHÁR STAROSTY***

***OBCE**. V devět hodin ráno jsme se sešli natěšení na*

cestu u naší hasičárny, kde jsme se po kontrole vozu,

*hadic a jiného potřebného vybavení posilnili pěkně
vychlazeným rumem a čerstvou bábovkou - no a „hurá*

*na cestu.“ Nutno podotknout, že byli i členové
družstva, kteří podezřele koukali na motor a říkali „Ta*

*tam nemůže nikdy dojet.“ No i s tímto handicapem
jsme vyrazili a doufali že Máňa nezklame a vytře tak*

všem pochybovačům zrak. Cesta ubíhala jako po másle

jen se začínal projevovat jeden problém a to

*nesnesitelné vedro, které se na nás dobývalo skrz
dřevěnou podlahu naší Máni. V zadní části vozu se*

s tímto nedostatkem vypořádali po svém a to tak, že

zvýšili frekvenci pití rumu a já jsem na to vyzrál. Prostě jsem šel do trenek. Buchty i rum podezřele ubývali a tak padlo rozhodnutí o malé přestávce a to na náměstí v Křižanově Tuto zastávku naši hasiči velice ocenili, protože se mohli pěkně povořit na kolotoči a

sklouznout na dětské skluzavce. Akorát nám nešlo do hlavy, proč se pořád kolemjdoucí lidé smějí a t'ukají si

na hlavu. No ale kolotoč i skluzavka to přežily, ta naše banda také a tak jsme po chvíli mohli pokračovat v cestě. Jedna, dva, tři, čtyři, Máňa jela jak o život a neustále nás

překvapovala, s jakou lehkostí zdolávala jeden kopec za druhým To už muselo být, abychom přeřadili na trojku. Byli jsme tak strašně rychlý, že jsme za chvíli byli v Náměšti nad Oslavou. A jak by ne, když jsme si to šinuli po silnici stovkou.

Jen chyba že ten tachometr trošičku švindloval, protože když nám v různých obcích naměřil radar 50km/h, tak na něm byla osmdesátka. Naznali jsme že máme hlad a zasloužíme si něco málo do úst a tak jsme navštívili restauraci Ve statku na kraji Náměště. I já jsem byl vyhládlý a tak jsem si objednal

skromný pokrm. No co Vám mám povídat vypadalo to báječně, akorát že ani já jsem nezvládl sníst takovou porci a tak se z mých zbytků najedl zbytek družstva. Pupíky jsme

zasytili, nějaký to pivko vypili, z kolínka zbyli jen kosti a tak jsme se vydali do cíle naší cesty, vzdáleného ještě asi tak šest kilometrů. Po cestě jsme se poprali s pořádnými serpentýnami

při sjezdu do Náměště, při kterých jsme otestovali kvalitu našich brzd. Pak po mírném zabloudění (kdo by to byl řekl, že se dá i v Náměšti zabloudit), jsme vyjeli trhák nahoru z města a po pěti kilometrech jízdy dorazili do cíle. U cedule Březník jsme udělali pár fotek na památku a jako důkaz našeho hrdinského činu

Ted' už zbývá dojet za zvuku naší sirény na místo konání a registrace do soutěže. Tato soutěž nás velice zaujala svojí pestrostí, nápaditostí a i tak trochu bláznivostí. Ona totiž probíhala tak, že jsme naši Máňu postavili na startovací čáru, potřebné hadice narovnali asi dvacet metrů vedle a čekali na povel startéra.

Zazněla rána signalizující start a my s elegancí nám vlastní, bafli hadice a běželi je uložit do Máni. (Když píší běželi, tak myslím i sebe.) Hadice jsou v autě, mužstvo nastoupené, dveře zavřené a tak můžeme vyrazit k plnění prvního úkolu a stopky stále nekompromisně běží. Auto stojí vybíhá Fanda, Pepa a Pet'a Š., berou pilu a snaží se odstranit spadlý strom přes cestu, který v tomto případě nahradil hranolek 10×10cm. Bobeš v autě vidí že by jim mohl pomoci a

tak hbitě přiskakuje a pomáhá v plnění úkolu. Hotovo, teď honem všichni zpátky do auta, za jedna a jedem o kus dál, kde je stanoviště defekt. Pet'a Š., Vinca a Bobeš vyskakují, klínují kolo a honem strkají hever pod levý předek auta a imitují tak výměnu kola. I když jsme si tento úkol zkoušeli a nastavovali hever, aby pěkně zalezl pod nápravu, nějak nabobtnal či co,

protože ho tam chlapi nemohli dostat. No co hever šel ven, píst zmáčknout níž a zpátky s ním pod nápravu.

Napodruhé to klaplo kolo je ve vzduchu, rozhodčí protahuje pod kolem kontrolní centimetrovou měрку

a tak honem pustit auto dolů, naskákat do auta a hurá na další úkol.

Ten se jmenuje křižovatka a úkolem je odtláčit pětistunou vůz asi deset metrů z křižovatky a zaklínovat ho. To prováděli Pepa, Vinca, Fanda a Pet'a Š.

Zbylí členové družstva Pet'a S. a Bobeš berou přejezdy hadic a na protilehlé straně křižovatky podkládají jimi natlakovanou hadici položenou přes cestu Pet'a Š. oddělová kužel a tím mě dává na vědomí, že mohu pokračovat v plnění úkolu a to najetí vedle vlečky, poté přecouvat křižovatku a položenou hadici za pomoci přejezdů. Pak přejet hadici, dopředu vzít přejezdy

hadic, hodit je na vlečku, naskákat do auta a honem k plnění posledního úkolu. Chybička se vloudila a přejezdy byly položeny tak, že jsem je přejel pouze jedním kolem a druhé holt šlo přes

hadici. Ještě že chlapy z Březníku nedělají tu soutěž častěji, protože chudák hadice to nepřežila a kdyby měli víc družstev jako my, tak by nám asi nemohli

pomoci v rekordu dálkové dopravy vody na který se přihlásily, protože by neměli hadice.

No nedá se nic dělat sedíme v autě já zapínám sirénu a valíme splnit poslední úkol a to útok. Já Fanda a Vinca jsme se chopili savic, Pepa a Bobeš béček s rozdělovačem a oba dva Petrové proudnic s céčkama.

No to snad by jsme nebyli ani my, kdybychom něco nezkonily, protože jaké bylo překvapení, když chlapi otevřeli dveře u hadic a zjistili, že při naší divoké jízdě se nám všechny hadice totálně rozmotaly a tak místo rozhazování, tahali chumel hadic za sebou. Honem s nimi prolézt oknem, zapojit rozdělovač a shodit terče. Ale co se to děje, Bobšovi na rozdělovači chybí jedna hadice. Kam se zatoulala? Ještě že tam

byli diváci, kteří nám ochotně poradili kde hledat. Ona totiž při tahání toho chumlu

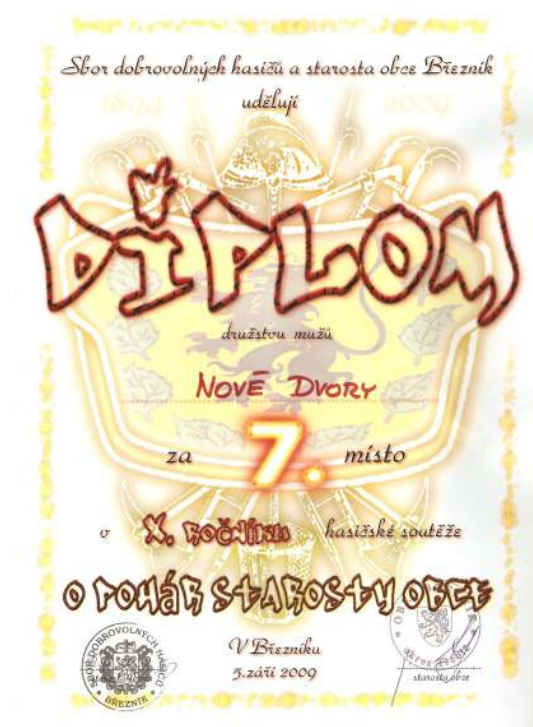
oknem se tam nějak zapomněla, ale už o ní víme, honem pro ni, zapojit jí a terče jsou dole. Na krásném

velikém displeji se zastavil čas na 5:28:15. I přes tyto naše problémy na cestě za cílem tento čas stačil na krásné poslední místo.

• VÝSLEDKOVÁ TABULE •

POŘADÍ	DRUŽSTVO	DOSAŽENÝ ČAS	PENALIZACE (s)	ČAS VÝSLEDNÝ
1.	BŘEZNÍK	4:04:05	-	3:54:05
2.	NĚMČICE	4:52:25	-	4:42:25
3.	HORNÍ LHOTICE	3:56:25	-	3:56:25
4.	RUDKA	3:49:03	-	3:59:03
5.	OMICE	5:10:20	-	5:10:20
6.	NOVÉ DVORY	5:28:15	-	5:28:15
7.	ŽABČICE	3:32:72	-	3:22:72

Ted' už zbývá jenom závěrečný nástup a vyhodnocení soutěže. Tato soutěž na nás všechny udělala krásný dojem, a i když jsme se umístili na 7 posledním místě, tak při předávání diplomu jsme se cítili jako vítězi. Odměnou nám mimo diplomu a výborného občerstvení byl obrovský aplaus, kterým nás při přebírání diplomu odměnilo obecnstvo a zbylé soutěžní sbory. A že nám v Březníku bylo moc dobře, může potvrdit i fotka na které jsme se soutěžním družstvem místních žen a s kterými jsme na závěr zapili tento pěkný sportovní výkon. No ale vše jednou končí a tak po poslední společné fotce našeho družstva jsme se vydali na cestu domů.

Vyrazili jsme v šest hodin večer, cesta probíhala jako po másle a tak jsme byli za hodinu v Ostrově nad Oslavou, kde jsme se ještě stavili na pivko v místní hospodě. Po posilnění nám zbývalo pár kilometrů cesty domů, poté pověsit hadice, uklidit Máňu, pohladit jí

a poděkovat za bezchybnou cestu a hurá do naší hospůdky kde jsme sobotní pěkný den zakončili. Na závěr bych chtěl poděkovat celému našemu družstvu za skvělý výkon a také bratrům z Březníka za perfektně připravenou soutěž a krásně prožitou sobotu. Rozhodně Vám všem, kdo tento článek čtete, doporučuji příští rok vyrazit do Březníka.

Autor článku
Jiří Sáblík

Foto
Hana Neprašová